

MAGNIFICAT

Pismo Parafii Matki B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 27(795) * 15.09.2019r. * do użytku wewnętrznego

Słowo Boże

Iczytanie (Wj 32,7-11.13-14)

Gdy Mojżesz przebywał na górze Synaj, Bóg rzekł do niego: "Zstąp na dół, bo sprzeniewierzył się lud twój, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej. Bardzo szybko odwrócili się od drogi, którą im nakazałem, i utworzyli sobie posąg cielca ulany z metalu, i oddali mu pokłon, i złożyli mu ofiary, mówiąc: "Izraelu, oto twój bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej". I jeszcze powiedział Pan do Mojżesza: "Widzę, że lud ten jest ludem o twardym karku. Zostaw Mnie przeto w spokoju, aby rozpałił się gniew mój na nich. Chcę ich wyniszczyć, a ciebie uczynię wielkim ludem". Mojżesz jednak zaczął usilnie błagać Pana, Boga swego, i mówić: "Dlaczego, Panie, płonie gniew Twój przeciw ludowi Twemu, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wielką mocą i silną ręką? Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela, Twoje sługi, którym przysiągłeś na samego siebie, mówiąc do nich: "Uczynię potomstwo wasze tak liczne jak gwiazdy niebieskie i całą ziemię, o której mówiłem, dam waszym potomkom, i posiadą ją na wieki".

Wówczas to Pan zaniechał zła, jakie zamierzał zesłać na swój lud.

2czytanie (1 Tm 1,12-17)

Dzięki składam Temu, który mię przyoblekł mocą, Chrystusowi Jezusowi, naszemu Panu, że uznał mnie za godnego wiary, skoro przeznaczył do posługi mnie, ongiś bluźniercę, prześladowcę i oszczercę. Dostałem jednak miłosierdzia, ponieważ działałem z nieświadomości, w niewierze. A nad miarę obfitą okazała się łaska naszego Pana wraz z wiarą i miłością, która jest w Chrystusie Jezusie. Nauka to zasługująca na wiarę i godna całkowitego uznania, że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy. Lecz dostałem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym Jezus Chrystus pokazał całą wielkoduszność jako przykład dla tych, którzy w Niego wierzyć będą dla życia wiecznego. A Królowi wiememu nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, Bogu samemu cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

Ewangelia (Łk 15,1-10- wersja dłuższa do wersetu 32: Przypowieść „o synu marnotrawnym”)

Zbliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie: „Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi”. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: „Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: "Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła". Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia. Albo jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: "Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam". Tak samo, powiadam wam, radość powstaje u aniołów Bożych z jednego grzesznika, który się nawraca”.

Postawmy się na początku tej sytuacji, która pozwoliła Jezusowi rozpocząć tę opowieść. Było tak - według tego, co mówi Pismo - że «zbliżali się do Niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać» (Łk 15,1), i to zaskakiwało faryzeuszów i uczonych w piśmie, którzy szemrali: «Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi» (Łk 15,2). Wydało im się, że Pan Jezus nie powinien spędzać czasu ani przyjaźnić się z osobami wątpliwego prowadzenia się. Zamykali się na tych, którzy byli oddaleni od Boga i potrzebowali nawrócenia. Przypowieść ta uczy, że dla Boga nikt nie jest stracony i zachęca każdego grzesznika napelniając go ufnością do poznania własnego dobra. Zawiera także

ważną naukę dla tych, którzy pozornie nie potrzebują nawrócenia: nie oceniaj czy ktoś jest “zły” ani nikogo nie wykluczaj, staraj się zawsze postępować ze szczodrością ojca, który akceptuje swojego syna. Zazdrość starszego syna opisana na końcu przypowieści pasuje do zgorznienia faryzeuszów. Przypowieść ta zaprasza do nawrócenia nie tylko tych, którzy ewidentnie go potrzebują, ale także tych, którzy uważają, że nie jest im ono potrzebne. Adresatami nie są tylko celnicy i grzesznicy, ale w równym stopniu faryzeusze i uczeni w piśmie; nie tylko żyjący plecami do Boga, ale być może także i my, którzy przyjęliśmy Go, lecz zadowalamy się szybko i nie jesteśmy szczodrzy w relacjach z bliźnimi. Wraz z wprowadzeniem w tajemnicę miłości Boga – jak mówi Sobór Watykański II – otrzymujemy wezwanie do nawiązania osobistej relacji z Nim samym, do podjęcia duchowej drogi przejścia od starego człowieka do człowieka nowego, doskonałego według Chrystusa. Nawrócenie, którego potrzebujemy mogłoby mniej przyciągać uwagę, ale być głębsze i bardziej stanowcze, a także stałe i wciąż podejmowane na nowo: Bóg pragnie naszego nawracania na miłość.(evangelii.net)

Jan Paweł II

fragment Listu do Rodzin *Gratissimam Sane*

Rzecz znamienna, że właśnie w modlitwie i przez modlitwę człowiek odkrywa w sposób najprostszy i najgłębszy zarazem właściwą sobie podmiotowość: ludzkie „ja” potwierdza się jako podmiot najłatwiej wówczas, gdy jest zwrócone do Boskiego „Ty”. Odnosi się również do rodziny. Jest ona nie tylko podstawową „komórką” społeczeństwa, ale posiada równocześnie właściwą sobie podmiotowość. I ta podmiotowość rodziny również znajduje swe pierwsze i podstawowe potwierdzenie, a zarazem umocnienie, gdy spotyka się we wspólnym wołaniu „Ojcze nasz”. Modlitwa służy ugruntowaniu duchowej spistości rodziny, przyczyniając się do tego, że rodzina staje się silna Bogiem. (...)Równocześnie modlitwa [w roku rodziny] niech będzie odważnym świadectwem rodzin, które we wspólnocie rodzinnej znajdują spełnienie swego życiowego powołania: ludzkiego i chrześcijańskiego.

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

Po ustaniu wielkich prześladowań w IV wieku, matka cesarza rzymskiego Konstantyna, św. Helena, kazała szukać Krzyża, na którym umarł Pan Jezus. Jako dzień odnalezienia wszystkie źródła podają 13 albo 14 września. W związku z tym wydarzeniem zbudowano w Jerozolimie na Golgocie dwie bazyliki: Męczenników (*Martyrium*) i Zmartwychwstania (*Anastasis*). Bazylika Męczenników nazywana była także Bazyliką Krzyża. 13 września 335 r. odbyło się uroczyste poświęcenie i przekazanie miejscowemu biskupowi obydwu bazylik. Na tę pamiątkę obchodzono co roku 13 września uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego. Później przeniesiono to święto na 14 września, ponieważ tego dnia wypada rocznica wystawienia relikwii Krzyża na widok publiczny, a więc pierwszej adoracji Krzyża, która miała miejsce następnego dnia po poświęceniu bazylik. Największą część drzewa Krzyża świętego posiada obecnie kościół św. Guduli w Brukseli. Największą część Krzyża świętego w Polsce posiadał kościół dominikanów w Lublinie (zostały one skradzione w roku 1991, chociaż nadal w kościele tym znajdują się dwa inne relikwiarze Krzyża świętego). Stosunkowo dużą część Krzyża świętego posiada kościół św. Krzyża na Łysej Górze pod Kielcami. Ku czci Krzyża Świętego wzniesiono mnóstwo kościołów. W samej Polsce jest ich ponad 100.

Matki Bożej Bolesnej

Maryja, jako najpokorniejsza i najwierniejsza Służebnica Pańska, miała szczególnie udział w dziele zbawczym Chrystusa, wiodącym przez krzyż. Przez wiele stuleci Kościół obchodził dwa święta dla uczczenia cierpień Najświętszej Maryi Panny: w piątek przed Niedzielą Palmową - Matki Bożej Bolesnej oraz 15 września - Siedmiu Boleści Maryi. Oba święta są paralelne do świąt Męki Pańskiej, są w pewnym stopniu ich odpowiednikiem. Pierwsze bowiem święto łączy się bezpośrednio z Wielkim Tygodniem, drugie zaś z uroczystością Podwyższenia Krzyża świętego. Ostatnia zmiana kalendarza kościelnego zniosła pierwsze święto, obchodzone przed Niedzielą Palmową.

Od XIV w. często pojawiał się motyw siedmiu boleści Maryi. Są nimi:

1. Proroctwo Symeona (Łk 2, 34-35)
2. Ucieczka do Egiptu (Mt 2, 13-14)
3. Zgubienie Jezusa (Łk 2, 43-45)
4. Spotkanie z Jezusem na Drodze Krzyżowej (Ewangelie o nim nie wspominają)
5. Ukrzyżowanie i śmierć Jezusa (Mt 27, 32-50; Mk 15, 20b-37; Łk 23, 26-46; J 19, 17-30)
6. Zdjęcie Jezusa z krzyża (Mk 15, 42-47; Łk 23, 50-54; J 19, 38-42)
7. Złożenie Jezusa do grobu (Mt 27, 57-61; Mk 15, 42-47; Łk 23, 50-54; J 19, 38-42)

Ogłoszenie Papieża na Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu – 15 września
- fragment

To właśnie komunie na wzór Trójcy Świętej odróżnia osobę od jednostki. Z wiary w Boga, który jest Trójcą wynika, że aby być sobą, potrzebuję drugiego. Jestem prawdziwie człowiekiem, prawdziwie osobą, tylko jeśli utrzymuję relacje z innymi. W istocie termin osoba oznacza człowieka jako „oblicze”, skierowane ku drugiej osobie, powiązane z innymi. Nasze życie wzrasta w człowieczeństwie wraz z przechodzeniem od charakteru indywidualnego do osobistego; autentyczna droga humanizacji prowadzi od jednostki, która postrzega drugiego jako rywala, do osoby, która uznaje go za towarzysza podróży. Obraz ciała i członków [św. Paweł patrz Ef 4,25; 1Kor 12, 12-30] przypomina nam, że korzystanie z sieci społecznościowej dopełnia spotkania osobowego, które przeżywa się poprzez ciało, serce, oczy, spojrzenie, oddech drugiego. Jeśli sieć jest używana jako przedłużenie lub jako oczekiwanie na to spotkanie, to wówczas nie zdradza siebie i pozostaje bogactwem dla

komunii. Jeśli rodzina korzysta z sieci, aby być bardziej powiązana ze sobą, aby następnie spotkać się przy stole i spojrzeć sobie w oczy, to jest to bogactwo. Jeśli wspólnota kościelna koordynuje swoją działalność poprzez sieć, a następnie wspólnie sprawuje Eucharystię, to jest ona bogactwem. Jeśli sieć jest szansą, by przybliżyć mnie do dziejów i doświadczeń piękna lub cierpienia fizycznie dalekich ode mnie, do wspólnej modlitwy i szukania dobra w ponownym odkryciu tego, co nas łączy, to jest to bogactwo. W ten sposób możemy przejść od diagnozy do terapii: otwierając drogę do dialogu, spotkania, uśmiechu, wyrazów czułości ... To jest sieć, której chcemy. Sieć, która nie jest stworzona, by pochwycić w pułapkę, ale aby wyzwalać, aby strzec wspólnoty wolnych osób. Sam Kościół jest siecią utkaną przez komunie eucharystyczne, w której jedność nie opiera się na „polubieniach”, lecz na prawdzie, na „amen”, z którym każdy przyłgnął do Ciała Chrystusa, przyjmując innych.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XXIV Niedziela Zwykła

- ♦ Dzisiejsza niedziela rozpoczyna w Kościele w Polsce Tydzień Wychowania i kwartalne dni modlitw za dzieci, młodzież, wychowawców za polskie szkoły i rodziny. To początek Triduum przed świętem św. Stanisława Kostki.
- ♦ Kościół przeżywa dzisiaj również dzień modlitwy w intencji środków społecznego przekazu. Prośmy o rzetelność i poszanowanie chrześcijańskich wartości dla wszystkich pracowników mediów. Zachęcamy do korzystania z szerokiej oferty wydawnictw i mediów katolickich.
- ♦ Schola oraz Oaza Dzieci Bożych zaprasza dziewczynki i chłopców z rodzicami na spotkanie organizacyjne po Mszy Świętej o godz. 10.30.
- ♦ Wspólnota Bliżej Boga zaprasza na spotkanie po Mszy wieczornej. Również dzisiaj zapraszamy kandydatów do bierzmowania z klasy VIII z rodzicami na Mszę Św. o godz. 18.00.
- ♦ W poniedziałek z racji 16 dnia miesiąca modlić się będziemy przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II.
- ♦ We wtorek 17.09. w rocznicę agresji sowieckiej na Polskę zapraszamy po Mszy św. wieczornej do wspólnej modlitwy różańcowej w intencji naszej Ojczyzny.
- ♦ W środę Msza Św. z kazaniem katechizmowym i Nowenną do MBNP o godz. 18.00. W piątek koronka do Bożego Miłosierdzia.
- ♦ Małżeństwo ze Wspólnoty Neokatechumenalnej dziękuje za złożoną w ubiegłą niedzielę ofiarę na Misje Ad Gentes na Ukrainę w wysokości 3.400 zł.
- ♦ Dziękujemy za dzisiejszą składkę inwestycyjną z racji III niedzieli miesiąca.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- 16 IX (poniedziałek) – **św. Korneliusz** (zm. ok. 253), papież, i **św. Cyprian** (210-258), biskup,
- 18 IX (środa) – **św. Stanisław Kostka** (1550-1568), młody polski jezuita, patron polskiej młodzieży,
- 20 IX (piątek) – **święci Andrzej Kim Tae-gŏn, Paweł Chŏng Ha-sang i Towarzysze**, męczennicy Kościoła koreańskiego z lat 1839-1867,
- 21 IX (sobota) – **św. Mateusz** (I w.), Apostoł i Ewangelista, świadek Chrystusa w Etiopii.

**Wszystkich solenizantów i jubilatów zapewniamy o modlitewnej pamięci
i składamy najlepsze życzenia.**

INTENCJE MSZALNE 15.09 – 22. 06. 2019r.

Niedziela 15.09.	7.30	+ Franciszka (f) Wojciech i Urszula CZEPIEC
	9.00	+ Beata KOŁODZIEJ (15gr.)
	10.30	+ Helena ZATORSKA i zmarli z rodziny
	12.00	Za Parafian. Dobroczyńców
	18.00	+ Jadwiga PIOCHA w 2 r. śmierci
Poniedziałek – 16.09. Dzień św. Jana Pawła II	7.00	W 35 r. ślubu Anny i Edwarda o Boże bł. i opiekę MBNP
	18.00	+ Beata KOŁODZIEJ (16gr.)
Wtorek – 17.09.	7.00	+ Józef KUBIAK i jego zmarli rodzice
	18.00	+ Beata KOŁODZIEJ (17gr.)
Środa – 18.09. Św. Stanisława Kostki	7.00	+ Beata KOŁODZIEJ (18gr.)
	18.00	Intencje zbiorowe przez wstawiennictwo MBNP.
Czwartek – 19.09.	7.00	+ Beata KOŁODZIEJ (19gr.)
	18.00	+ Tadeusz SIWEK
Piątek – 20.09.	7.00	+ Beata KOŁODZIEJ (20gr.)
	18.00	Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o bł. Boże i opiekę MBNP dla Rafała i Moniki z okazji 15 r. ślubu
Sobota – 21.09.	7.00	+ Beata KOŁODZIEJ (21gr.)
	18.00	+ Krzysztof LIPIARSKI
Niedziela 22.09.	7.30	Dziękczynna za 55 lat s. małżeństwa Liliany i Stefana KOWALSKICH
	9.00	+ Teresa KOŹBIAŁ w 34r.ś., mąż Stanisław w 4r.ś., ojciec Tomasz
	10.30	+ Beata KOŁODZIEJ w 2r.ś. (22gr.)
	12.00	Za Parafian. Sakrament Chrztu
	18.00	+ Adam DZIUDZIEK w 7r.ś.

**Katecheza chrzcielna dla rodziców i chrzestnych sobota 21.09.
godz. 19.00 oratorium św. Michała**

Parafia Rzymskokatolicka – Matki Bożej Nieustającej Pomocy

ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel. (12) 626 04 53, tel. kom. 729 491 093;

www.mydlniki.diecezja.pl; e-mail: parafia@mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedzielę i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; Msze Św. w dni powszednie: 7.00 i 18.00.

Numer Konta Bankowego Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921 ING Bank Śląski, oddział w Krakowie